

Oslo, 13 april 2026

Digitaliserings – og Forvaltningsdepartemenet
Sendes kun per e-mail til postmottak@dfd.dep.no
Ref 26/285

Høringsinnspill Digital Networks Act

1. Innledning og bakgrunn

TEK Norge viser til Digitaliserings- og forvaltningsdepartementets (DFD) invitasjon av 10. februar 2026 til innspill om Europakommisjonens forslag til Digital Networks Act (DNA), fremlagt 21. januar 2026 (ref.nr. 26/285).

TEK Norge representerer over 350 norske teknologi- og digitalbedrifter som leverer løsninger innen digital infrastruktur, skytjenester, cybersikkerhet, programvare og IKT-utstyr. Våre medlemmer er sentrale aktører i å bygge, drifte og sikre den digitale infrastrukturen som det norske samfunnet er avhengig av.

DNA er et av de større regulatoriske initiativene innen ekomområdet på lengre tid. Forslaget konsoliderer og moderniserer ekomdirektivet fra 2018, BEREC-forordningen, Radio Spectrum Policy Programme, Open Internet Regulation og sentrale deler av ePrivacy-direktivet. Det representerer en strukturell nytenkning av hvordan Europa regulerer elektronisk kommunikasjon.

TEK Norge stiller seg bak den overordnede ambisjonen, men mener forslaget på sentrale punkter ikke lever opp til sine egne mål om forenkling, investeringsstimulans og modernisering.

Forslaget er merket EØS-relevant og vil, dersom det innlemmes i EØS-avtalen, få direkte konsekvenser for norske ekom- og infrastrukturaktører.

For Norge som ikke-EU-stat vil implementeringen by på særlige utfordringer knyttet til deltakelse i de nye institusjonelle strukturene – herunder Office for Digital Networks (ODN) og Radio Spectrum Policy Body (RSPB). TEK Norge ber norske myndigheter om å aktivt sikre norsk påvirkningsrom i disse prosessene, se punkt 3.4 og 8 under.

2. Forenkling og investeringsklima

2.1 DNA er ikke reell forenkling

Et av de uttrykte formålene med DNA er å forenkle og harmonisere det europeiske regelverket for elektronisk kommunikasjon. TEK Norge støtter dette målet, men er bekymret

for at forslaget i realiteten ikke innfrir det. Å slå fire regelverk sammen i ett uten en tilsvarende reduksjon av de samlede regulatoriske forpliktelsene er ikke forenkling – det er konsolidering uten reform.

DNA introduserer i tillegg om lag 35 nye sekundærrettsakter og delegerede rettsakter som skal fastsettes etter vedtakelse. Dette skaper rettslig usikkerhet i mellomperioden og øker den samlede regulatoriske byrden for operatører og leverandører. Forslaget er slik sett i strid med Europakommisjonens eget mål om å kutte byråkratiet med 25 prosent og halvere rapporteringskravene.

På konkrete områder der forenkling var forventet – som fjerning av utdaterte forbrukerkrav som allerede dekkes av horisontal EU-lovgivning, gjennomgang av USO-forpliktelsene og opprydning i B2B-reglene – er mulighetene ikke utnyttet.

I stedet innføres nye sektorspesifikke rapporterings- og tilsynskrav på områder som bærekraft (art. 115), motstandsdyktighet (art. 6) og svindelbekjempelse (art. 103), uten at tilsvarende krav stilles til andre digitale aktører. TEK Norge ber norske myndigheter arbeide for at DNA-prosessen i Rådet og Europaparlamentet brukes til å realisere den forenklingsgevinsten Kommisjonen har lovet, men foreløpig ikke levert.

2.2 Investeringsklima og markedsharmonisering

TEK Norge støtter at DNA legger til rette for økt forutsigbarhet og bedre kapitaltilgang i sektoren. For norske operatører er dette viktig: bærekraftige investeringer i 5G, neste generasjons fiberinfrastruktur og edge-løsninger forutsetter at operatørene har tilstrekkelig finansiell forutsigbarhet til å inngå langsiktige kontrakter med leverandørindustrien.

EU-markedet for elektronisk kommunikasjon er preget av over 100 nasjonale aktører, mot langt færre i sammenlignbare markeder som USA og Kina. DNA-forslagets harmoniseringsambisjon er et velbegrunnet svar på dette strukturproblemet. Harmoniseringen må imidlertid utformes slik at den ikke svekker nasjonale myndigheters evne til å ivareta sikkerhet og beredskap, og at den ikke innsnevrer muligheten til å stille supplerende krav i offentlige anskaffelser ut fra sikkerhetspolitiske hensyn.

2.3 Single Passport og markedsadgang

Forslaget om én felles autorisasjonsordning – «Single Passport» – kan redusere administrative barrierer og åpne nye muligheter for norske aktører i det europeiske markedet.

TEK Norge støtter prinsippet, men understreker at ordningen ikke må svekke nasjonale myndigheters evne til risikobasert leverandørkontroll og sikkerhetsvurderinger.

Vi oppfordrer til at det fastsettes felles minimumsstandarder for sikkerhetsvurderinger i forbindelse med autorisasjon, og at nasjonale myndigheter beholder rett til å stille supplerende

krav av hensyn til nasjonal sikkerhet – i tråd med tilsvarende bestemmelser i NIS2 og CER-direktivet. Samtidig er det bekymringsfullt at DNA eksplisitt knytter generell autorisasjon til etterlevelse av skjerpede krav til cybersikkerhet og robusthet. Dette utvider omfanget av forpliktelser knyttet til markedsadgang og øker potensielle sanksjoner – samtidig som dette kun gjelder telesektoren, noe som forsterker skjev konkurranse.

2.4 Spektrumregulering og innovasjon

TEK Norge støtter DNAs tiltak for å modernisere spektrumregimet. Lengre lisensperioder, automatiske fornyelsesordninger og et «use it or share it»-prinsipp gir nødvendig forutsigbarhet for kapitalintensive investeringer. For 5G-utbygging og fremtidige 6G-nett er stabil og langsiktig spektrumtilgang avgjørende.

Forslaget om at Europakommisjonen skal tildele frekvenser til satellittkommunikasjon, og etableringen av RSPB, reiser viktige spørsmål om balansen mellom EU-nivå og nasjonal kompetanse. TEK Norge støtter en styrket europeisk koordinering på spektrum der det gir reelle gevinster – særlig for grensekryssende tjenester og satellittkommunikasjon.

Samtidig er det avgjørende at nasjonal fleksibilitet bevares for spektrum med særlig sikkerhetsrelevans, og at EU-sentralisert tildeling begrenses til tilfeller der det er klart begrunnet. Det bør i den forbindelse vurderes nøye om sentralisert satellittspektrumtildeling kan fortrenge tilgang for eksisterende mobilnettoperatører på frekvenser de er avhengige av.

Spektrumtildelingsmekanismene i DNA bør utformes proporsjonalt, basert på objektive kriterier og begrenset til tilfeller av dokumentert varig underutnyttelse.

2.5 Nummerplaner og svindelforhindring

De nye bestemmelsene om en felleseuropeisk nummerplan og en felles nummerstrategi må vurderes nøye, ettersom det nåværende DNA-forslaget kan føre til uforholdsmessige og byrdefulle endringer uten dokumentert behov.

TEK Norge mener også at det bør legges til rette for at operatørene kan reagere med den hurtigheten som er nødvendig i svindelsituasjoner, og til å gi dem mulighet til selv å blokkere numre når de avdekker svindelaktivitet i egne nett og premiumtjenester. Dette vil være den mest effektive og hensiktsmessige måten å beskytte sluttbrukere mot å bli utsatt for svindel, fremfor å innføre ytterligere administrative tiltak som forsinker prosessen.

3. Tilgangsregulering og markedsstruktur

3.1 Ex ante-regulering: behov for reell modernisering

Ex ante-regulering av tilbydere med sterk markedsstilling (SMP) ble opprinnelig innført som et overgangstiltak for å åpne statlige kobbermonopoler og stimulere konkurransen. Men rammeverket var fra starten ment som midlertidig virkemiddel for å lette overgangen fra ex ante til ex post regulering.

I dag er de europeiske telekommarkedene i stor grad konkurranseutsatte. Operatørene møter sterk konkurranse fra alternative fibernett, kabelnett og mobilnett, i tillegg til plattformkonkurranse fra satellitt og over-topp-aktører. Draghi-rapporten og Letta-rapporten identifiserte begge de negative effektene av en for sterk ex ante-regulering i en investeringsintensiv overgangsfase. Kommisjonen signaliserte i sitt 2024 White Paper en ambisjon om å gjøre ex ante-tilgang til et sikkerhetsnett fremfor standardverktøy – men DNA viderefører langt på vei kobber-epokens regulering på fibernett, med bare marginale justeringer.

TEK Norge mener DNA-prosessen bør benyttes til å modernisere ex ante-rammeverket i tråd med disse erkjennelsene. Konkret bør DNA:

- Sette en klar retning mot gradvis avvikling av ex ante-regulering til fordel for ex post-regler og symmetriske tiltak under Gigabit Infrastructure Act (GIA)
- Sikre at SMP-forpliktelser bare pålegges der det er dokumentert varig flaskehals på tilstrekkelig granulært nivå – og ikke som standardsvar
- Gi kommersielle tilgangsavtaler prioritet fremfor regulatoriske tilgangsprodukter, der dette er mulig
- Sette klare frister for oppheving eller endring av forpliktelser, slik at reguleringen holder tritt med markedsutviklingen
- Sikre at tre-kriterietesten styrkes slik at reguleringsorganene gjennomfører grundige, objektive analyser – inkludert begrunnelse for hvorfor symmetriske tiltak ikke er tilstrekkelige.

TEK Norge er spørrende til forslaget harmoniserte tilgangsprodukter, som kan bli standardinngrep fremfor målrettede tiltak, og vi stiller oss tvilende til om Artikkel 81 bør videreføres i sin nåværende form bør reises.

3.2 Norsk kontekst: Nkoms avreguleringslinje

I norsk sammenheng stiller dette spørsmålet seg på en særskilt måte. Nkom foreslo i mars 2025 å avregulere bredbåndsmarkedet, basert på at de fleste større fibernettilbydere frivillig har erklært at de vil åpne sine nett for grossisttilgang. Nkoms analyse konkluderte med at

markedet beveger seg mot bærekraftig konkurranse på tilnærmet nasjonalt nivå, forutsatt at grossistløsningene faktisk realiseres på rimelige og rettferdige vilkår.

TEK Norge støtter denne tilnærmingen. Frivillig nettåpning kan – der det fungerer – gi like gode eller bedre konkurranseresultater som pålagt SMP-regulering, uten de investeringshemmende effektene. For at dette skal fungere som reell modell, er det imidlertid avgjørende at:

- Grossistløsningene faktisk kommer på plass og er tilgjengelige på ikke-diskriminerende vilkår
- Nkom og andre relevante myndigheter har effektive tilsyns- og håndhevingsverktøy tilgjengelig dersom de frivillige åpningsordningene ikke gir tilstrekkelig konkurranse
- DNA eksplisitt anerkjenner og muliggjør slike frivillige åpningsmodeller som alternativ til SMP-pålegg, slik at Nkoms tilnærming er kompatibel med det europeiske rammeverket

TEK Norge ber norske myndigheter om å aktivt fremme den norske modellen i DNA-forhandlingene og sikre at forordningen gir tilstrekkelig rom for nasjonale løsninger som er tilpasset faktiske markedsforhold.

3.3 Kobbersonering og overgang til fiber

Norge er allerede i en full-fiber-situasjon: Telenor fullførte avviklingen av kobbernettet i 2025, og Norge er blant Europas ledende land på fiberpenetrasjon. DNAs kobbersoneringsregime (art. 53–61) er i all hovedsak rettet mot land der kobber fortsatt er dominerende, som Tyskland, Frankrike og Italia.

TEK Norge vil likevel knytte noen prinsipielle merknader til DNAs tilnærming til kobber-til-fiber-overgangen.

Vi deler synspunktet om at kobberavvikling bør være markedsdrevet og eid av infrastruktureieren, ikke styrt av EU-frister. Erfaringen fra land der overgangen er kommet langt – som nettopp Norge og Sverige – viser at høy fiberadopsjon kan oppnås under en gradvis og markedsledet prosess, uten at EU-sentraliserte prosedyrer og frister er nødvendige.

For Norges del er det relevante spørsmålet ikke kobberavvikling, men hvilke administrative dokumentasjonskrav de nasjonale overgangsplanene medfører. TEK Norge mener at disse kravene bør stå i rimelig forhold til situasjonen, og at norske myndigheter bruker arbeidet med den nasjonale planen til å synliggjøre Norges erfaringer og påvirke utformingen av felles europeiske standarder.

3.4 EØS-tilpasning og institusjonell deltakelse

DNA etablerer to nye EU-organer: Office for Digital Networks (ODN), som opprettes i Riga og skal fungere som operativt støtteorgan for BEREC, og Radio Spectrum Policy Board

(RSPB), som overtar oppgavene til den eksisterende Radio Spectrum Policy Group. Som EØS-stat uten EU-medlemskap vil Norge møte utfordringer med å sikre reell innflytelse i disse organene, som er designet for EU-stater. TEK Norge ber norske myndigheter prioritere:

- Tidlig og aktiv deltakelse i EØS-relevante høringsprosesser knyttet til DNA
- Forhandlinger om norsk observatør- eller deltakerrolle i relevante ekspertgrupper og arbeidsgrupper
- Sikring av at Nkom har effektive innflytelse i BEREC-prosessene som følger av DNA

4. Åpent internett og nettnøytralitet

4.1 Behov for modernisering

Den europeiske nettnøytralitetsreguleringen ble fastsatt i 2015, i en fundamentalt annerledes teknologisk og markedsmessig kontekst. På den tiden var 5G og fibernett ikke utbygd i stor skala, og avanserte brukstilfeller som krever garantert ytelse, ultra-lav latens eller differensiert tjenestekvalitet var i stor grad hypotetiske. Regelverket var med andre ord designet for en pre-5G-verden.

DNA velger i all vesentlighet å videreføre de eksisterende reglene fra Open Internet Regulation uendret (art. 93). Dette er en tapt mulighet. De europeiske kommunikasjonsnettene gjennomgår nå en transformasjon drevet av programvare, sky, nettverksslicing og kunstig intelligens – utvikling som grunnleggende endrer hvordan nett forvaltes og differensierte tjenester tilbys. TEK Norge mener DNA bør modernisere nettnøytralitetsreglene slik at de er tilpasset fremtidens nett.

4.2 Rom for innovasjon og differensiering

TEK Norge støtter kjerneprinsippet om at forbrukere skal ha fri tilgang til innhold og tjenester uten diskriminerende behandling. Moderne nett gjør det imidlertid mulig å tilby differensiert tjenestekvalitet som faktisk tjener sluttbrukernes interesser – for eksempel ved å prioritere kritisk kommunikasjon som nødansrop og medisinsk fjernovervåking, eller ved å tilby spesialiserte tjenestekvalitetsnivåer for industrielle IoT-applikasjoner og autonom transport.

For å gi større rom for disse mulighetene bør DNA:

- Tillate mer fleksibel trafikkforvaltning og differensiert tjenestekvalitet for forbrukermarkeder, med kjerneprinsippet om ikke-diskriminering og brukerens valgfrihet som sikringsmekanisme
- Unnta B2B-tjenester fra nettnøytralitetsreglenes virkeområde, ettersom disse tjenestene er kontraktsfestet mellom profesjonelle parter med fullgod forhandlingsstyrke. Standardiserte kontrakter for mindre bedrifter bør fortsatt dekkes av regelverket
- Sikre at reglene er teknologinøytrale og fremtidsrettede, slik at nettverksslicing, edge computing og liknende teknologier kan benyttes uten regulatorisk usikkerhet

- Fjerne rapporteringsplikten i artikkel 94, som påfører operatørene byrder uten tilsvarende gevinst for forbrukerbeskyttelsen

4.3 Likeverdig behandling av alle aktører i verdikjeden

Nettnøytralitetsreglene gjelder i dag bare for internetttilgangstjenester levert av ekom-operatører. Samtidig har store innholdsleverandører og plattformsselskaper som Google, Netflix og Meta økende innflytelse over trafikkstrømmer og nettverkskvalitet, og driver egne, betydelige backbone- og leveringsinfrastrukturer.

TEK Norge støtter at DNA innfører en prinsipiell omfattelse av nettnøytralitetsforpliktelsene til alle aktører i verdikjeden som utøver vesentlig innflytelse over trafikkforvaltning og brukerkvalitet.

5. Likeverdige konkurransevilkår

DNA anerkjenner i fortalen (særlig i punkt 2 og 16) den strukturelle ubalansen i den digitale økonomien, der europeiske telekomoperatører er underlagt langt strengere regulatoriske forpliktelser enn andre digitale aktører som tilbyr konkurrerende kommunikasjons tjenester. TEK Norge støtter denne erkjennelsen.

Over 70 prosent av verdens internetttrafikk genereres av et fåtall store innholdsleverandører (CAPs). Disse aktørene driver egne globale backbone-nettverk og innholdsleveringsnettverk, og har over tid utviklet seg til å bli en sentral og kritisk del av Europas samlede digitale infrastruktur.

DNA introduserer en frivillig meklingsmekanisme (art. 191–193) som vil legge til rette for dialog mellom CAPs og operatører, men uten klare tvisteløsningsprosesser. Frivillige ordninger uten håndhevingsmekanisme stiller vi oss tvilende til effekten av.

TEK Norge støtter videre at DNA-prosessen vurderer en avvikling av de sektorspesifikke art. 6 og 9 i ePrivacy-direktivet, som pålegger ekom-operatørene strengere behandlingsregler enn sammenlignbare digitale aktører og dermed skaper en konkurransemessig skjevhet.

6. Sluttbrukerrettigheter og universelle tjenester

6.1 Forenkling av forbrukerrettigheter

TEK Norge mener DNA bør benyttes til å forenkle og målrette forbrukerrettighetene i sektoren. Det eksisterende rammeverket er et komplekst samspill av horisontal EU-lovgivning, sektorspesifikke regler og nasjonale tillegg, som samlet skaper store administrative byrder uten tilsvarende gevinst for forbrukerne.

DNA bør ta et effektivt og funksjonelt perspektiv: kun regler som gir reell merverdi utover det horisontale forbrukervernet, bør beholdes sektorspesifikt.

Blant de reglene som har klar sektorspesifikk begrunnelse og bør videreføres, er nummerportabilitet, leverandørbytterettigheter og regler om bundling. Transparenskrav, informasjonsforpliktelser og tilgjengelighetskrav som allerede dekkes av henholdsvis forbrukerdirektivene, GDPR og European Accessibility Act, bør derimot ikke videreføres i DNA. Nasjonale myndigheters adgang til å innføre tilleggskrav («gold plating») bør sterkt begrenses for å sikre reell harmonisering.

6.2 Universelle tjenester (USO)

Den universelle tjenesteplikten ble innført for over 20 år siden primært for fasttelefon-tjenesten, i en tid da grunnleggende bredbåndstilgang ikke var allment tilgjengelig. Markedsutviklingen har siden da vært dramatisk: fastbredbånd, mobil og satellittilgang dekker i dag store deler av EUs befolkning, og telekompriser har falt betydelig. TEK Norge mener det er på tide å gjennomgå USO-mekanismen grundig og vurdere om den er riktig virkemiddel for gjenværende tilgangsutfordringer (manglende dekning eller evne til å betale markedspris).

Der det fortsatt finnes innbyggere uten tilgang til rimelig bredbånd, bør dette håndteres gjennom målrettede offentlige støtteordninger heller enn gjennom en uoversiktlig USO-mekanisme som pålegger telekomoperatørene uforholdsmessige og dårlig kompenserte forpliktelser. TEK Norge ber norske myndigheter arbeide for at DNA gir større vektlegging av disse alternative virkemidlene.

7. Sikkerhet og beredskap

7.1 Union Preparedness Plan

TEK Norge ser svært positivt på at DNA pålegger utarbeidelse av en Union Preparedness Plan for Digital Infrastructure. Dette er en anerkjennelse av at digital infrastruktur må behandles som samfunnsbærende kritisk infrastruktur – på linje med strøm og vann. Erfaringer fra ekstremvær, havkabelskader og sikkerhetspolitiske spenninger i det nordiske og europeiske nørområdet understreker at dette behovet er reelt og presserende.

Kravet om å levere kontinuerlig eller uavbrutt konnektivitet under enhver omstendighet (art. 5) setter en svært høy terskel uten å angi en klar vei videre. DNAs forpliktelse til å forutse og forebygge enhver form for naturkatastrofe, krise eller menneskeskapte forstyrrelser går utover det som med rimelighet kan pålegges private selskaper. De nye kravene til forberedende tiltak ved innføring av ny teknologi er dessuten svært vidt formulert. Effektive robusthetstiltak bør prioritere innsats ved kritiske nettverksnoder, som de som understøtter nødetater, essensielle offentlige tjenester og sentrale aggregeringsfunksjoner, fremfor å pålegge like krav på tvers av all infrastruktur.

For at beredskapsambisjonen skal få reell effekt, må planen operasjonaliseres gjennom konkrete krav. TEK Norge anbefaler at Union Preparedness Plan inneholder:

- Målbare redundanskrav for kritiske ekom-noder og transmisjonslinjer
- Krav til fysisk sikring av infrastruktur, inkludert undersjøiske kabler og datasentre
- Mekanismer for informasjonsdeling om sårbarheter og trusler mellom operatører og nasjonale myndigheter, etter modell fra NIS2
- Krav til regelmessige beredskapsøvelser der private leverandører deltar aktivt
- Klare prosedyrer for aktivering av beredskapsprotokoll ved hybride angrep mot digital infrastruktur

Operatørindustrien besitter betydelig kompetanse innen sikker design og krisehåndtering. Bransjen må integreres aktivt i utarbeidelsen av Union Preparedness Plan og i nasjonale beredskapsplanverk. Samtidig må det følge med statlig finansiering av tiltakene som går utover hva som er kommersielt forsvarbart.

7.2 Cybersikkerhet og samordning

DNA er koordinert med Europakommisjonens cybersikkerhetspakke fremlagt 20. januar 2026, inkludert revidert Cybersecurity Act (CSA 2.0). DNA kobler compliance med CSA-krav til forrangsbehandling av generelle autorisasjoner og spektrumrettigheter – noe TEK Norge støtter prinsipielt, ettersom det integrerer leverandørkjedesikkerhet i grunnvilkårene for markedsdeltakelse.

Det er likevel avgjørende at cybersikkerhetskravene i DNA ikke skaper et nytt parallelt regime som øker den regulatoriske byrden for norske ekom-leverandører uten tilsvarende økt sikkerhetsmessig effekt. TEK Norge ber norske myndigheter arbeide for konsistens mellom DNA, NIS2, CER og cybersikkerhetspakken. Vi anmoder også om at sikkerhetsrelatert regelverk fra EU prioriteres i køen for implementering av EU-regelverk i Norge, både av hensyn til at vi ikke skal ligge langt bak EU-landene i regulatorisk sikkerhetsregime, men også av hensyn til norsk næringslivs konkurransekraft og sikkerhetsfokus.

7.3 Nasjonal sikkerhet og leverandørkontroll

TEK Norge understreker at DNA må utformes slik at nasjonale myndigheters handlingsrom til å ivareta nasjonal sikkerhet opprettholdes fullt ut. Dette innebærer at:

- Risikobasert myndighetsutøvelse overfor tilbydere med utenlandsk eierskap eller kontroll må fortsatt være mulig, uten at dette anses som i strid med indre markedets regler
- Single Passport-reglene må, som tidligere nevnt (se punkt 2.3 foran) ikke tolkes slik at de hindrer nasjonale myndigheters mulighet til å avslå eller begrense autorisasjon der det foreligger begrunnede nasjonalsikkerhetsbekymringer

- DNA må klargjøre at den europeiske 5G Toolbox-mekanismen viderebestår og styrkes, ikke svekkes av de nye harmoniseringsbestemmelsene

Norge har særlige geografiske og sikkerhetspolitiske forutsetninger – med kritisk infrastruktur i nordlige områder der geopolitisk spenning er høy, og med tett sammenvevd militær og sivil infrastruktur. DNA-implementeringen må reflektere disse realitetene.

8. Oppsummering og anbefalinger

TEK Norge støtter DNAs overordnede ambisjon om et mer harmonisert, investeringsvennlig og robust europeisk rammeverk for elektronisk kommunikasjon.

Vi er imidlertid bekymret for at forslaget i sin nåværende form ikke realiserer disse ambisjonene fullt ut. Norske myndigheter bør i det videre arbeidet med EUs DNA-prosess særlig prioritere følgende:

- Reell forenkling: DNA må levere på forenklings- og byråkratløsningsambisjonen – ikke bare konsolidere eksisterende regelverk. Nye rapporteringskrav bør unngås der horisontal lovgivning allerede dekker behovet.
- Modernisering av ex ante-rammeverket: SMP-regulering bør gjøres til et sikkerhetsnett, ikke standardverktøyet. Frivillig nettåpning og symmetriske tiltak bør anerkjennes som likeverdige alternativer, og tre-kriterietesten bør styrkes.
- Modernisering av åpent internett-reglene: Nettnøytralitetsreglene må oppdateres for å gi større rom for nettverksslicing, differensiert tjenestekvalitet og B2B-unntak, med kjerneprinsippet om ikke-diskriminering som sikringspunkt.
- Sikkerhet og nasjonal kontroll: Single Passport og harmonisering må ikke svekke nasjonale myndigheters evne til leverandørkontroll og sikkerhetsvurderinger.
- Norges EØS-posisjon: Deltakelse i relevante organer og BEREC-prosesser må sikres gjennom tidlige forhandlinger. Norges full-fiber-lederposisjon bør brukes aktivt i European standardiseringsarbeid.
- Sluttbrukervern og USO: Forenkle og målrette forbrukerrettigheter. Vurdere USO-mekanismens relevans og erstatte den med mer treffsikre støtteordninger.

TEK Norge er åpen for videre dialog med departementet og stiller gjerne selv og med eksperter fra våre medlemsbedrifter for møter og videre prosess.

Med vennlig hilsen

TEK Norge v/

Advokat Pål Wien Espen

direktør infrastruktur, sikkerhet, forsvar

TEK NORGE

Prinsens gate 22, 0157 Oslo
Org. nr.: 971 037 296
+47 960 08 142
teknorge.no

Kopi: Telenor Norge AS v/Terje Nord
Telia Norge AS v/Ingvill Meinich
Lyse Tele AS v/Cathrine Wirsching
Global Connect v/Per Morten Torvildsen